

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2006-730-0171

Dato: 30. aug. 2006

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Jeg sender hermed en redegørelse om Skatteministeriets og SKATs undersøgelser af den svenske ordning med indberetning af bonusrejser.

Kristian Jensen

/K.-H. Ludolph

Baggrund

Bonusrejser som ansatte foretager er skattepligtige, hvis

- der er brugt bonuspoint optjent på tjenesterejser, og
- bonusrejsen har privat karakter.

I Sverige skal arbejdsgiverne indberette værdien af de ansattes skattepligtige bonusrejser. En sådan ordning findes ikke i Danmark.

Skatteministeriet og SKAT har undersøgt den svenske ordning. Undersøgelsen har jeg omtalt i mit svar af 28. marts 2006 på S 3439. Undersøgelsen er nu afsluttet. Jeg vil derfor gerne redegøre for resultaterne.

Undersøgelsen

2.1. Indberetninger.

For at de svenske arbejdsgivere kan foretage indberetning, er det nødvendigt med oplysninger fra den ansatte. Arbejdsgiveren får ikke på anden vis oplysninger om optjening og forbrug af bonuspoint.

Indberetningspligten er derfor ledsaget af en pligt for den ansatte til at give arbejdsgiveren de oplysninger, som er nødvendige for, at arbejdsgiveren kan indberette.

Der er dermed tale om en ”indirekte selvangivelsespligt”. Den ansatte skal afgive oplysninger om værdien af de skattepligtige bonusrejser. De skal blot ikke afgives til skattemyndighederne men til arbejdsgiveren.

Bonusrejser er i Sverige skattepligtige i samme omfang som i Danmark. I Sverige medregnes værdien dog også ved beregning af sociale afgifter, og de svenske arbejdsgivere skal indeholde A-skat af værdien.

Med henblik på at opgøre sociale afgifter og indeholde A-skat skal de svenske arbejdsgivere have oplysninger om de skattepligtige bonusrejser. Derfor er det nødvendigt med en ordning, hvor den ansatte afgiver oplysninger til arbejdsgiveren herom.

Når arbejdsgiveren har fået disse oplysninger fra den ansatte, er det naturligt, at arbejdsgiveren indberetter dem. På denne måde slipper de ansatte for at skulle afgive samme oplysninger både til arbejdsgiveren og til skattemyndighederne.

Arbejdsgiveren og den ansatte har sammenfaldende interesser i, at de skattepligtige bonusrejser ikke oplyses. Hvis rejserne ikke oplyses, vil den ansatte undgå beskatning, og arbejdsgiveren vil undgå betaling af sociale afgifter.

Arbejdsgiverne har dermed ikke det store incitament til at føre kontrol med, at de ansatte afgiver korrekte og fyldestgørende oplysninger om bonusrejser. Desuden vil arbejdsgivere generelt ikke have interesse i at indgive anmeldelse til myndighederne om ansatte, som ikke opfylder sine pligter.

Ordningen er dermed på ingen måde selvkontrollerende. Den beror i stor udstrækning på, at den ansatte ærligt afgiver oplysninger om værdien af skattepligtige bonusrejser.

Konklusionen i forhold til den svenske indberetningsordning er dermed, at den ikke løser problemet med kontrol af bonuspoint. De svenske skattemyndigheder står med samme kontrolproblem som SKAT i Danmark. Skatteverket har således givet udtryk for, at ikke en eneste yderligere bonusrejse er kommet eller vil komme til beskatning på grund af ordningen.

De danske arbejdsgivere skal ikke indeholde A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag af værdien af skattepligtige bonusrejser. I modsætning til de svenske arbejdsgivere er det derfor ikke nødvendigt, at de danske arbejdsgivere får oplysninger om bonusrejserne.

2.2. Kontrolmuligheder.

De svenske regler giver mulighed for, at Skatteverket kan udføre kontrol hos den enkelte lønmodtager og hos selvstændigt erhvervsdrivende. Herunder kan de under trussel om tvangsbøder blive pålagt at udlevere oplysninger til brug for kontrollen.

Denne mulighed har dog ikke været benyttet i praksis i forhold til bonusrejser.

En anden mulighed er at indhente oplysningerne fra flyselskaberne.

Efter en dom af 9. maj 2006 fra Länsrätten i Stockholm kan de svenske skattemyndigheder kræve sådanne oplysninger fra flyselskaberne. Kravet om udlevering skyldtes en anmodning om administrativ bistand fra Finland i medfør af den nordiske bistandsoverenskomst.

Dommen er set fra en dansk synsvinkel interessant, da den blandt andet vedrører den nordiske bistandsoverenskomst.

Dommen blev af SAS anket til Kammarrätten i Stockholm, som den 21. juli 2006 har stadfæstet dommen.

Skatteverket har oplyst, at dommen kan ankes videre til Regeringsrätten, som er højeste instans. Ifølge Skatteverket er mulighederne små for, at sagen vil blive taget op der.

2.3. Værdiansættelse.

For så vidt angår værdiansættelsen, skal værdien af bonusrejserne opgøres til markedsværdien. Der er ingen skematiske regler for værdiansættelse, og reglen er derfor, at værdien skal opgøres til det beløb, der ville skulle betales, hvis rejsen blev betalt med kontanter. Dette svarer til de danske regler.

Mine konklusioner

Undersøgelsen viser for mig at se klart, at vi ikke bør indføre en ordning som den svenske her i landet.

Jeg vil derfor overveje andre muligheder for at sikre bedre kontrol.

Jeg kan i denne forbindelse ikke udelukke, at det vil være nødvendigt at indføre nye indberetnings- eller oplysningspligter.

Nye tiltag vil dog alene blive sat i værk, hvis de reelt giver en bedre mulighed for at sikre en korrekt skattebetaling.